

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contenta in hoc Libello. Erasmi Roterodami Epistola, ad
illustriss. Principe[m] ac Duce[m] Saxoniae &c.
Fridericu[m]**

Erasmus, Desiderius

[Leipzig], [1519]

VD16 E 2831

Subscriptas Conclusiones, Andreas Carolostadius, aduersus dominu[m]
Ioannem Eckium defendet Lipsiae, die xxvij. Iunij. M.D.XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32424

Subscriptas Conclusiones, Andreas Caroloftadius, ad-
uersus dominū Ioannem Eckium defendet Lipsiæ,
die xxvij. Junij. M. D. XIX.

- i. Cū D. Ioan. inficiat omnē oīm fideiū vitā, esse pœnitētīā,
aut pœnitudinē indigam, Iudæus est, sub Christiana pelle.
occlamās, si iustus dei filius est, descēdat de Cruce. nescitq;
hanc vitam, diem crucis perferendā.
- ii. Paralogizat itidem sic. Vita fidelium, nō exprimit pœni-
tentiā sacramentum, ergo non pœnitentiā.
Ut dñi Ioannis eliciatur scientia, sustinebitur & hæc.
- iii. Omnis fideiū vita habet pœnitentiā sacramentalē. quā
cōiecturalibus circumstancijs ex Cypriano & Bernhar-
do sum affecutus.
- iiii. Dominus Ioānes mirū ducit, quod de pœnitētia pœpta,
me transtulerim, ad pœnitentiā, quæ flagella & pœnas pati-
tur, sed nō miratur pœnitentē prophetā, in flagella & do-
lores paratū. nec sese, ignorantem sese.
- v. Dñs Ioan. Oēs iustos pœnitere audacter negans, negat
quod confitetur ecclesia. est quoq; anathemate percussus,
asseuerās iustos viæ, nō esse peccatores proprie. Excōmu-
nicatus autem quomodo ecclesiam defendet?
- vi. Minuta peccata sunt vera, pœnitēda, & dolēda peccata.
- vii. Omne peccatū minutū, quod homo nō iudicat, est dam-
nabile. ideoq; non sufficit dissensus, sed accedere iudicium
oportet, quā quis sint delicta, propter quæ scribitur. Delicta
quis intelligit. Item, Delicta mea ostende mihi.
- viii. Peccata cotidiana, quorū nec oris in terra veritas, nec
compensatione debitorum fit remissio, mortalia sunt. Ad
stupeum pensum sophistarū, haud stupefiam.
- ix. Dñs Ioānes, scholastica dogmata quadringentis annis
disputata, cōtra antiquiorē veritatē pducens, nouū ius cō-
suetudinis & præscriptionis adinuenit, haud priori sæculo
cognitū. videlicet, qd, & errores, & pœtā possunt p̄scribi.

Cauete vobis ideo patres antiquis. & tu Augustine, quod Donatistas falsis rationibus, non vicistis, sed illaqueastis. hic est nouus ille tutor, qui noua tutela defendit ecclesiam. in qua, licet sint doctis, ipse tamen defensor doctior.

Deinde, Prophetæ, Apostoli, & tu Christe Saluator, caute, quod improprietate sermonis vestri, eo subiecti sumus, quod in quolibet opere bono, nos peccare putamus. x.

Liberum arbitrium ante gratiam per spiritum sanctum infusam, nihil valet, nisi ad peccandum. hoc autem terrenum non credit impostor meus. quomodo crederet, si dicerem celestia? xi.

Immo voluntas nostra, quæ non regitur a diuina voluntate, tanto citius appropinquat iniquitati, quanto acrius intendit actioni. xii.

Dñs Ioan. cum sua maxima suorum disputatorum, potest facere quod in se est. id est, obicem & impedimentum ad gratiam tollere. hoc est, lapideum cor emollire: contra Ezechielem, & iam prædictam conclusionem Ambrosii. xiii.

Dñs Io. non videtur, quomodo bonum opus sit totum a deo, & dei opus, adhuc scripturam, per velamen Moysi legit & accipit. xiiii.

Postremo, nemo non intelligit eruditionem D. Ioan. in Theologia, quæ fecit (nescio quot) centones in Chrysostomo suo de prædestinatione. & inficiatur auctoritates de prædestinatione, pertinere posse ad opera coronanda. xv.

D. Ioan. Bern. dicentem. Tolle liberum arbitrium et non est quod saluet, contra me citatur, probaturus liberum arbitrium esse potentis. legit quod, pro quo. & satis demonstrat, quanto iudicio Ecclesiasticos peruidet. facit autem se omnibus studiosis suspectum deprauatorem. xvi.

D. Io. dicens, salutem ita in canonibus consistere, si quispiam ex liberi arbitrii facultate fecerit quæ iubent, Iudaizat. & sectando legem iusticiæ, suam iusticiam constituit. xvii.

Originem tam iustæ pugnæ, in Defensione nostra aduersus D. Ioannem ædita, spectare licet.

